

Đề bài

Tả một vườn rau
do nội em trồng
nhân dịp em được
về quê chơi cùng
gia đình.

Bài làm

Mỗi lần về quê, thứ làm em không thể rời mắt đó là vườn rau của nội. Một vườn rau xanh mướt với đủ loại từ cao tới thấp, mà cây nào cũng căng mịn, mỡ màng.

Nội em thích trồng rau lắm, nội nói nhà mình trồng được thì vừa tiện lại vừa an toàn. Hơn nữa nội ngày ngày ở nhà cũng buồn nên có chút gì đó động tay chân mà nhẹ nhàng thì đó cũng là cách tập dưỡng sinh. Vậy là nội trồng rau. Nội chăm từng cây rau như chăm sóc cho một đứa trẻ ấy! Sáng sáng, lúc mặt trời chưa ló rạng nội tưới chút nước cho chúng. Nội dặn chúng em: phải tưới lúc này thì khi mặt trời lên lá cây bốc hơi mới không bị úc chế, chiều mát lại tưới một lần nữa như là tắm cho rau sau một ngày bụi bặm và mất nước. Nhờ nội chăm sóc, tưới nước, bón phân khoa học mà cả vườn rau cây nào cũng tươi xanh, trông thật thích mắt.

Vườn rau của nội có đủ loại, mùa nào thức nấy, quanh năm xanh tươi. Mùa cải có cải, em thích nhất là cải thìa, bẹ cải trắng nõn, mập căng nước, lại phình ra ở gốc trông giống như những con búp bê Nga có mái tóc xanh mát dịu; mua cải bắp có cải bắp. Nội còn trồng cả cải bao, ăn vừa ngọt lại mát; rồi còn có cả su hào trắng mịn phấn nè. Thứ rau ăn nước luộc mùa hè với cà muối thật không còn gì tuyệt hơn: rau muống (thứ mà các nhà hàng trong Hà Nội có nơi vẫn gọi là “Bát tiên quá hải”).

Nội dành một khoảnh vườn nhỏ ở góc gần bờ ao để trồng tất cả những cây rau thơm, nào là tía tô, kinh giới, mùi tàu, thì là... phòng khi có ốm thì nấu bát cháo nóng hổi, bỏ vào chút tía tô, ăn rồi ra mồ hôi là đỡ liền! Vườn rau của nội cây nào cũng dễ thương, cây nào cũng như có linh hồn và gắn bó với nội nhiều lắm! Rau và những chú giun đất chung sống hòa bình, một mối quan hệ vô cùng hữu hảo, giun xới đất cho rau, rau cho giun nơi ăn, nơi ở, rau như những vệ sĩ khổng lồ gác cửa cho chúng. Cả vườn rau là một chiếc thảm xanh với những hoa văn độc đáo mà có lẽ phải cần đến một nghệ sĩ tài hoa lắm mới chuyển được hết cái hồn của nó vào hội họa. Những thực thể xanh này cũng có những khúc nhạc riêng của chúng, khi thì như thì thầm đón chào một vị khách nhỏ từ xa trở về, khi thì ào lên trong những cơn gió như đua nhau xem ai vượn được xa hơn! Những tâm sự phức tạp như thế cũng đã làm nên một thế giới không kém phần sinh động mà phức tạp như xã hội loài người.

Vườn rau nhỏ xinh ấy là người bạn thân thiết của nội và cũng là một thế giới thu nhỏ mang lại dưỡng khí cho những vị khách từng ghé qua để lại đủ năng lượng sống và cống hiến hết mình cho một thế giới thực hơn và phức tạp hơn.